

மக்களாட்சி மாண்புபெற்ற...

ம விதனை ஆள் என்கிறது தமிழ். ஆள் என்கிற அருமையான சொல்லின் மூலம், தனிமனிதர் ஒவ்வொருவருமே ஆளப் பிறந்தவர் - என அறிவுறுத்தும் தமிழின் அழகை நம்மால் விவக்காமல் இருக்க முடிய வில்லை.

ஆள் என்றால் எதை அல்லது யாரை ஆள் வது? மண்ணை ஆள்வது ஒரு புறமென்றாலும், தன்னை ஆள்வதே அடிப்படையானதும் அலகியமானதுமாகும். ஏனெனில் தன்னை ஆளத்தெரிந்தவன் தரணியையே ஆளும் வல்லமை பொருந்தியவனாய்த் திகழ்வான் என்பது சாசுரடஸ் தொடங்கி இன்று வரையும் சான்றோர் பலரும் நமக்கு உணர்த்திக் கொண்டிருக்கும் உண்மையாகும்.

அப்படித் தன்னை ஆளும் தன்மையாகிய வல்லமையையே 'தன்னாளுமை' என்றும் தனிச்சொல்லால் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். ஆளுமைக்கு உணர்வு எப்போது நம்முள் மிகுந்து காணப்படுகிறதோ அப்போதே நமக்குள் வாழும் அடிமை மனம் அழிந்து போகிறது. இவ்வாறாக தனிமனிதர் ஒவ்வொருவரும் தன்னாளுமைத் தன்மை மிகும்போது ஒட்டுமொத்த மானிடமும், தமது அடிமைத்தனத்தை அப்பறப்படுத்தவல்லதாக மாறிவிடும்.

அடிமைத்தனம் என்பது ஒருவரை எவ்வுழி களில் எல்லாம் ஆட்கொள்கிறது என்பதற்கான காரணங்கள் பல இருப்பினும், அது, அவரது பாரம்பரியத்தாலும், அவர் வாரியம் சூழ்நிலையாலும், அவரது இனப்பருவத்தில் நேரும் சம்பவங்களாலும் கட்டமைக்கப்பட்ட ஆளுமைத் தன்மையைப் பொறுத்து அமைகிறது என்பதே உண்மை.

ஆயினும், எவருக்குத் தன்னைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுகிறதோ அவரால் அவரது சுயத்தை அறிந்து, உணர்ந்து, தன்னிலைப்படும் பக்குவத்தை எளிதாகப் பெற்றுவிட முடியும். அந்தத் தன்மையையே நாம் 'தன்னுணைப்பு' (Self - Esteem) என்றழைக்கிறோம். நாம் தன்னுணைப்புக் கொண்டவர்களாக விளங்க வேண்டுமெனில் நாம் நமது சுய மதிப்பை (Self - Worth) உணர வேண்டும். ஒரு பிச்சைக்காரர் அல்லது திருடர் போன்றவர்களும், ஏனையோருக்குமான முக்கியமான வேறுபாடு என்பது அவரவர் கொண்டிருக்கிற பிச்சையே.

காரணமாக ஒருவர் பிச்சையேடுத்துப் பிணைக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதை நாம் இங்கே குறிப்பிட வில்லை.

மாறாக, எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல், குடு

சொரணை என்ச் சொல்லப்படும் ஏதுமின்றித் தன்மானம் விட்டு இரந்து மிழுப்பதையோ அன்றிப் பிற்பொருளை அபகரித்து ஏமாற்றிப் பிழைப்பதையோதான் தன்னுணைப்புப் பற்ற தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடுகிறேன்.

தன் முனைப்புக் கொண்ட ஒருவர், தன்மானம் குன்றும்படி நடந்துகொள்ள மாட்டார். மாறாக, உழைத்து வாழ்வதில் உலகையும், பொருளையும் கொள்வார். தன்னுணைப்பு எனக் குறிப்பிடும்போது, தான் என்னும் ஆணவத்தையோ, அகங்காரத்தையோ என்னக் குறிப்பிடுகிறார். தன் முனைப்பு - என்பது தன்மீது ஒருவர் தானே கொள்ளும் மதிப்பும் அன்பும் ஆகும். ஆண

ம.திருவள்ளுவர்

னிக்காகிய பாரம்பரியம், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் இளமையது சம்பவங்கள் - என்பவற்றை மெல்லாம் கடந்தும், தனது ஆளுமைத் தன்மையை வளர்த்துக் கொள்வதில் வெற்றி காண முடியும்.

எழுத்தை ஆள்பவரை எழுத்தாளர் என்கிறோம். பேச்சில் தாளர் என்கிறோம். பேச்சில் மெல்லரைப் பேச்சாளர் என்கிறோம். பண்பில் கிறந்தோரைப் பண்பாளர் என்றும் படிப்பில் உயர்ந்தோரைப் படிப்பாளர் என்றும் அழைக்கிறோம். பொறியியல் துறையின் நிபுணரைப் பொறியாளர் என்கிறோம். அன்னை தொழிலாளர் அருளாளர் எனப் பாராட்டி மகிழ்கின்றோம். இப்படி மெல்லவெழு துறையில் வல்லமை படைத்தோரை - அந்தத் துறையை ஆளாமல் என அழைத்துச் சிறப்பிக்கிறோம் அல்லவா?

பல்வேறு துறைகளிலும் வல்லவராக விளங்கும் ஒருவர், தன்னை ஆள்வதிலும் வல்லவராகும் பொதுதான் பிறருக்கோ, பிறவற்றிற்கோ அடிமையாகாதவராய் - விடுதலை

‘இந்தியா வல்லரசாக வேண்டும்’ - என்னும்

நூறுகோடிப்பேரின் கனவை நனவாக்கி மகிழ வேண்டுமெனில், நாம் ஒவ்வொருவரும் வல்லமை பொருந்தியவராக மாற வேண்டும்.

வம் அல்லது அகங்காரம் என்பது பிறரை வெறுக்கும் குணத்தைக் குறிப்பதாகும். தன்முனைப்புக்கும் (Self - Esteem) ஆணவத்திற்கும் (Ego) உள்ள வேறுபாட்டை நாம் உணர்ந்து தெளிதல் மிகவும் அவசியமாகும். ஏனெனில் தன்னுணைப்பென்பது பயன் விளைக்கும் குணத்தையும், ஆணவம் என்பது தீமை விளைக்கும் குணத்தையும் குறிக்கும் சொற்களாகும்.

போதிய தன்னுணைப்புக் கொண்டவர்களால், தன்னை அறிவதிலும், தன்னை ஆள்வதிலும் பெற்றவராய் விளங்க முடியும். அதாவது தன்னைத்தானே ஆளும் தன்மை படைத்தவர், தனக்குத்தானே ஆண்டவராவார். ஆண்டவரை - வேறு யாரும் அடிமை கொள்ளல் சாத்தியமானதா? ஆகவேதான் அவர் அடிமைத் தனத்தை அறிந்த, முழுமையான விடுதலை பெற்ற முழு மனிதருமாவார் என்கிறேன்.

தனிமனிதர் ஒவ்வொருவரும் தன்னாளுமை என்னும் வல்லமை வளர்க்கப் பெறும் போது - யாரும் யாரையும் எய்த்தல் பிணைக்க

வாமல் மெய்ப்பட முடியும். நாம் ஒவ்வொருவருமே நம்மை நாமே ஆட்சி செய்யும் வல்லமை பெற்றவர்களாக வேண்டும். ஏனெனில் அதுதான் மக்களாட்சியில் அடிப்படைத் தத்துவமும் ஆகும்.

மக்களால்

மக்களுக்காக

மக்களே - நடத்தும் ஆட்சி.. அதாவது நமக்கு நாமே நடத்திக் கொள்ளும் ஆட்சி.. அதுதானே நம்மை நாமே ஆளும் தன்மையின் உச்சமாகும். இத்தனை மனதில் கொண்டுதான் 'எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்' என்று சொல்லி நமது முன்னோர் பெருமிகம் அடைந்தனர்.

நமது மக்களில் எத்தனை பேருக்கு, நடக்கும் ஆட்சி நமது ஆட்சி எனும் எண்ணமும், பெருமிகமும் இருக்கிறது? எப்போது நம்மீடையே அப்படிப்பட்ட பெருமிகம் ஏற்படுகிறதோ அப்போதுதான் மக்களாட்சி - மாண்பு பெறுவதாக அமையும்.

இப்போதைய மக்களாட்சியில் காணப்படும் பல்வேறு திசுக்களுக்கும், கிரழிவுக்கும், தனிமனிதரின் தன்னாளுமைக் குறைபாடு காரணமாகும்.

‘இந்தியா வல்லரசாக வேண்டும்’ - என்னும் நூறுகோடிப்பேரின் வெகு நாயகக் கனவை நனவாக்கி மகிழ வேண்டுமெனில், இந்தியராகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் வல்லமை பொருந்தியவராக மாற வேண்டும் அல்லவா?

அதுமட்டுமல்ல, வல்லவர் மட்டுமே இம்மண்ணில் வாழும் தகுதியுடையவர் (Survival of the fittest) என்பது பழம் தத்துவமும் கூட.

மேலும் வறுமை முதல் வேலையின்மை வரையிலான பல்வேறு சிக்கல்களுக்கும், சமூகப் பொருளாதார அறியில் போன்றவற்றில் காணப்படும் எண்ணற்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கும் ஒரே மாற்று - நாம் ஒவ்வொருவரும் கைக்கொள்ள வேண்டிய 'தன்னாளுமையே' ஆகும்.

அத்தகைய தன்னாளுமையை வசமாக்குவதற்கு ஒவ்வொருவரும் முனைவோம். உன்னதம் பெறுவோம்; மக்களாட்சித் தத்துவத்திற்கு மாண்பு சேர்ப்போம்!